

15 Ocak 2019, Berlin’de iki komünist önderin; **Rosa Luxemburg** ve **Karl Liebknecht**’in vahşice katledilişlerinin 100. yılı...

1914 yılında 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı patlak verdiğinde komünist hareket keskin bir ayrım noktasına geldi. Alman sosyal demokrat parti (SPD) nin başını çektiği sınıf işbirlikçisi revizyonist hareket “vatan savunması” adı altında kendi ulusal burjuvalarını destekleme kararı aldı. Bu politikaya karşı Lenin’in “Devrimci iç savaşı yükseltme” temelinde şekillenen kendi burjuvazisine karşı savaş açma politikası Komünistlerin bu süreçte çizgisi olmuştur. Almanya’da esen milliyetçi rüzgara ve SPD’nin kitlelerin bilincini bulanıklaştıran yaklaşımına karşı Lüksemburg önderliğinde “iç savaşı yükseltme” sloganıyla kırmızı bayrak göklere çekilmiştir.

Liebknecht, “Esas düşman kendi ülkemizdedir!” belirlemesiyle işçi, emekçi ve ezilen sınıflara kendi ülkelerindeki sömürücü egemen burjuvaziye karşı mücadele yürütmenin esas ve birincil görev olduğu çağrısını yaptı. Bu çağrı bugün de başta Alman işçi sınıfı ve emekçileri olmak üzere enternasyonal proletarya ve ezilen halklar için tarihi önemdedir.

Emperyalist Avrupa Birliğinin amirali durumunda olan Alman Emperyalistleri, 1. ve 2. Paylaşım savaşlarından yenilerek çıkmış olsa da, bugün yeniden dünya pazarlarında daha etkin olmanın yoğun gayreti içinde askeri teknolojiye ve silah üretimine yaptığı yatırımları arttırmakta, emperyalist AB sisteminin korunması amacıyla AB ordusu kurma girişiminde başı çekmektedir. Tekelci Alman Sermayesinin temsilcisi gerici Berlin hükümeti son süreçte yürürlüğe sokmaya çalıştığı Polis yasaları ile hak gasplarına yönelmektedir. Mültecilere dönük saldırgan ve ırkçı politikalar uygulayarak, faşist örgütlenmelere yol vermektedir. 129 a-b gibi gerici yasalarla “terör”e destek suçlamalarıyla komünist, devrimci, yurtsever örgütlerin faaliyetçilerinden onlarca devrimciyi tutuklayarak hapisanelerde tutmaktadır. Yükselen baskı ve hak gasplarına karşı, Alman işçi ve emekçileri, sınıf kardeşleri göçmen işçi ve emekçilerle dayanışma ve ortak mücadele temelinde, Alman burjuvazisinin saldırgan uygulamalarına karşı mücadele yürütmeli, Karl Liebknecht’in sözleriyle “esas düşman”a karşı proleter sosyalist devrim için örgütlenmelidirler.

İşçiler, Devrimciler, Yoldaşlar,

Alman sosyal demokrasisinin ihaneti ve Alman devrimci komünist hareketinin çeşitli hataları sonucu, KPD önderlerinin faşistlerce katledilmeleri/ tutuklanmalarıyla sonuçlanan Kasım devriminin 100.yılındayız. 1918 Kasım devriminin dersleri ve tecrübelerinden olduğu gibi, 1917 Büyük Ekim Devrimi’nin, 1949 Çin Devrimi’nin ve Büyük Proleter Kültür Devrimi’nin de tecrübelerinden öğrenerek ilerlemeliyiz. Yenilgiler en büyük ders olmak zorundadır. Başta Sosyalizmden geri dönüşler olmak üzere, devrimci süreç ve pratiklerden MLM bilimi ışığında dersler çıkarmalı, revizyonist, modern revizyonist “barış içinde bir arada yaşama” gibi sınıf uzlaşmacısı politikalarla işçi sınıfının komünizme yürüyüşünde yolundan saptıran her türden sınıf düşmanı, karşı devrimci akıma karşı ideolojik mücadeleden bir an bile geri durmamalıyız.

Başkan Mao’nun sözleriyle “**Siyasi çizgi tayin edicidir**”. Marksist-Leninist-Maoist çizginin yol göstericiliğinde, Komünist Parti önderliğinde devrimler gerçekleştirme, sosyalizm sürecinde **proletarya diktatörlüğü altında kesintisiz devrimi sürdürme kararlılığı** ve tarihsel deneyimlerle, emperyalist-kapitalist sistemi ve dünya gericiliğini alt edebiliriz. Sınıfsız, sınırsız, sömürsüz yeni bir dünyayı kurma mücadelesinde ancak bu çizgide sebat edersek başarılı olabiliriz.

Emperyalist barbarların (ABD, Rusya, Çin, AB vb.) pazar dalaşı nedeniyle çıkarttıkları bölgesel savaşlarda katliamlara maruz kalan, sefaletle sürüklenen dünya halkları ve ezilen milyonlar olmaktadır. Yine Ezilen halklar ve ulusların öfkesi ve devrimci enerjisi, yürüttükleri mücadele emperyalist dünya gericiliğinin ve uşaklarının “diken-siz gül bahçesi” yaratmasını önleyen faktör olmaktadır.

Sınıf savaşı her koşulda devam ediyor, edecek. Bu tarihin değişmez yasasıdır. Dünyanın dört bir yanında devrimciler ve Maoist komünistlerce yükseltlen halk savaşları (Hindistan, Peru, Filipinler, Türkiye’de olduğu gibi) ezilen milyonlara iktidar hedefli kurtuluşun güzergahını çizmektedir. Fransa, Tunus, Brezilya, Meksika, Pakistan, Bangladeş, Macaristan, Manipur, Hindistan, Yunanistan, Rojova ve dünyanın bir çok ülkesinde ezilenlerin silah elde mücadelesi, sokak direnişleri, kadın mücadeleleri ve işçi grevleri örgütlü bir güç ile iktidar perspektifli bir yürüyüş arayışı içindedir. Ve ezilen halk yığınlarının hala direniş ile umudunu koruduğunu göstermektedir.

100 yıl önce katledilen komünist önder **Karl Liebknecht** ve komünist kadın önder **Rosa Luxemburg** ile 21 Ocak 1924 tarihinde kaybettiğimiz büyük usta **Lenin**, sömürü ve barbarlık düzeni olan emperyalist-kapitalist sistemde sınıf mücadelesinin ve proleter ideolojinin dalgalanan bayrakları ve komünist önderleri olarak yaşıyorlar.

Kasım Devrimi’nin 100. yılında **Luxemburg, Liebknecht** ve **Lenin** şahsında komünizm şehitlerini anarken; sosyal-şovenizme, Reformist, düzeniçi, iyileştirmeci, parlamenterist, uzlaşmacı oportünizme, revizyonizme, Troçkizme karşı, **Marksist-Leninist-Maoist** hatta proleter dünya devrimi için, komünizm yolunda devrimci mücadeleye sıkıca sarılalım.

Vardık, Varız, Var Olacağız!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Maoizm!

TKP/ML

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST LENİNİST

ENTERNASYONAL İLİŞKİLER KOMİTESİ

OCAK 2019